PARLAMENT EUROPEJSKI 2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0186/2010

7.6.2010

SPRAWOZDANIE

w sprawie obrad Komisji Petycji w roku 2009
(2009/2139 (INI))

Komisja Petycji

Sprawozdawca: Carlos José Iturgaiz Angulo

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

UZASADNIENIE 12

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI 28

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie obrad Komisji Petycji w roku 2009
(2009/2139 (INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wcześniejsze rezolucje w sprawie obrad Komisji Petycji,

– uwzględniając art. 24 i 227 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając art. 10 oraz 11 Traktatu o Unii Europejskiej,

– uwzględniając art. 48 i 202 ust. 8 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji (A7-0186/2010),

A. mając na uwadze, że na działalność Komisji Petycji w 2009 r. wpływ miało przejście z szóstej do siódmej kadencji Parlamentu Europejskiego oraz że skład komisji znacznie się w związku z tym zmienił i dwie trzecie jej członków zasiada w komisji po raz pierwszy,

B. mając na uwadze, że w 2009 r. zakończyła się kadencja Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, a Komisja Petycji była bezpośrednio zaangażowana w przesłuchania kandydatów na to stanowisko,

C. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony wszedł w życie dnia 1 grudnia 2009 r., tworząc konieczne podstawy dla zwiększonego udziału obywateli w procesie decyzyjnym w UE w celu wzmocnienia umocowania demokratycznego tego procesu i poczucia odpowiedzialności jego uczestników,

D. mając na uwadze, że obywatele UE są bezpośrednio reprezentowani przez Parlament, a prawo do składania petycji zapisane w traktacie umożliwia im zwracanie się do swoich przedstawicieli zawsze, gdy uznają, że naruszono ich prawa,

E. mając na uwadze, że wdrażanie europejskiego prawodawstwa ma bezpośredni wpływ na obywateli, którzy są najwłaściwszą instancją mogącą ocenić skuteczność tego prawa i jego niedociągnięcia oraz zwrócić uwagę na to, co należy jeszcze uczynić, by zagwarantować realizację celów Unii,

F. mając na uwadze, że europejscy obywatele, indywidualnie i zbiorowo, zwracają się do Parlamentu o podjęcie działań w przypadku naruszenia prawodawstwa europejskiego,

G. mając na uwadze, że poprzez Komisję Petycji Parlament zobowiązany jest analizować zasadność takich wniosków i robić wszystko, co w jego mocy, by

położyć kres takim przypadkom łamania prawa; mając na uwadze, że aby udostępnić obywatelom najbardziej odpowiednie i szybkie środki zaradcze, Komisja Petycji nieustannie zacieśnia współpracę z Komisją Europejską, innymi komisjami parlamentarnymi, europejskimi organami, agencjami i sieciami oraz państwami członkowskimi,

H. mając na uwadze, że liczba petycji otrzymanych przez Parlament w 2009 r. nieznacznie przewyższyła liczbę z roku 2008 (tj. 1924 w porównaniu z 1849) oraz że potwierdziła się tendencja wzrostowa odnośnie do petycji składanych przez Internet (w 2009 r. ok. 65% petycji wpłynęło w postaci elektronicznej, a w 2008 r. 60%),

I. mając na uwadze, że liczba niedopuszczalnych petycji otrzymanych w 2009 r. wskazuje, że należy położyć większy nacisk na lepsze informowanie obywateli o kompetencjach Unii i roli poszczególnych instytucji,

J. mając na uwadze, że w wielu przypadkach obywatele kierują do Parlamentu Europejskiego petycje w sprawie decyzji podejmowanych przez właściwe władze administracyjne lub sądowe w państwach członkowskich oraz mając na uwadze, że obywatele potrzebują w związku z tym mechanizmów umożliwiających im zwracanie się do władz krajowych o wywiązywanie się z obowiązków spoczywających na nich w związku z europejskim procesem legislacyjnym i procesem wdrażania prawa,

K. mając na uwadze, że obywatele powinni mieć świadomość, że zgodnie z uznaną przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich decyzją z grudnia 2009 r. zamykającą postępowanie w sprawie skargi 822/2009/BU wniesionej przeciwko Komisji Europejskiej postępowania toczące się przed sądami krajowymi stanowią część procesu wdrażania europejskiego prawodawstwa w państwach członkowskich oraz że Komisja Petycji nie może zajmować się sprawami podlegającymi sądom krajowym ani dokonywać przeglądu wyników takich postępowań,

L. mając na uwadze, że Parlament napotyka szczególne problemy, gdy wpływają do niego skargi w sprawie domniemanego niezłożenia przez krajowe organy sądowe wniosku do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, pomimo że wymaga tego art. 267 TFUE, zwłaszcza jeśli Komisja nie wykorzystuje swoich uprawnień do wniesienia sprawy przeciwko państwu członkowskiemu wynikających z art. 258,

M. mając na uwadze, że ze względu na mechanizmy działania oraz na fakt, że prawo składania petycji przysługuje wszystkim obywatelom i rezydentom UE na warunkach określonych w traktacie, proces rozpatrywania petycji różni się od innych środków odwoławczych, jakimi dysponują obywatele na szczeblu UE, takich jak składanie skarg do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich lub do Komisji,

N. mając na uwadze, że obywatelom przysługuje prawo do sprawnego i skutecznego odwołania oraz do wysokiego poziomu przejrzystości i jasności postępowania wszystkich instytucji europejskich oraz mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie zwracał się do Komisji o korzystanie z uprawnień, jakimi dysponuje jako strażniczka traktatów, w zakresie działania przeciwko naruszeniom prawa europejskiego ujawnionym przez składających petycje, w szczególności gdy transponowanie prawa europejskiego na szczeblu krajowym łączy się z jego łamaniem,

O. mając na uwadze, że wiele petycji wciąż odzwierciedla obawy związane z transponowaniem i wdrażaniem prawa europejskiego w sprawie rynku wewnętrznego i środowiska naturalnego oraz mając na uwadze, że Komisja Petycji zwracała się w przeszłości do Komisji Europejskiej o zagwarantowanie wzmocnienia i poprawy skuteczności kontroli wdrażania prawa w tych obszarach,

P. mając na uwadze, że chociaż Komisja może w pełni zweryfikować zgodność z prawem UE jedynie po wydaniu przez władze krajowe ostatecznej decyzji, ważne jest, by w szczególności w odniesieniu do środowiska naturalnego i wszystkich innych dziedzin, w których czas gra istotną rolę, na początkowym etapie zadbać o poprawność stosowania przez władze lokalne, regionalne i krajowe wszystkich wynikających z prawa UE istotnych wymogów proceduralnych, a w razie konieczności przeprowadzić szczegółowe badania w sprawie stosowania i wpływu obowiązujących przepisów, tak aby uzyskać wszystkie wymagane informacje,

Q. mając na uwadze, jak ważne jest zapobieganie dalszym nieodwracalnym stratom w różnorodności biologicznej, zwłaszcza w ramach wyznaczonych obszarów Natura 2000, oraz zobowiązanie państw członkowskich do zapewnienia ochrony specjalnych obszarów na mocy dyrektywy siedliskowej (92/43/EWG) i dyrektywy ptasiej (79/409/EWG),

R. mając na uwadze, że w petycjach podkreśla się wpływ prawodawstwa europejskiego na życie codzienne obywateli UE oraz uznając potrzebę podjęcia wszelkich niezbędnych działań, by scementować postępy na drodze do umacniania praw obywateli UE,

S. mając na uwadze, że w poprzednim sprawozdaniu z działalności oraz opinii w sprawie rocznego sprawozdania Komisji Europejskiej dotyczącego monitorowania wdrażania prawa wspólnotowego Komisja Petycji wyraziła chęć regularnego otrzymywania informacji na temat rozwoju postępowania w sprawie naruszeń, których przedmiot jest wspólny z przedmiotem petycji,

T. mając na uwadze, że na państwach członkowskich spoczywa główna odpowiedzialność za poprawne transponowanie prawodawstwa europejskiego oraz przyznając, że wiele z nich coraz bardziej angażowało się w prace Komisji Petycji w 2009 r.,

1. z zadowoleniem przyjmuje sprawne przejście do kolejnej kadencji Parlamentu i zauważa, że w przeciwieństwie do pozostałych komisji, duża część pracy Komisji Petycji została przeniesiona na nową kadencję parlamentarną ze względu na niedokończone rozpatrywanie znacznej liczby petycji;

2. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie Traktatu z Lizbony i wyraża przekonanie, że Parlament zostanie bezpośrednio zaangażowany w rozwijanie nowej inicjatywy obywatelskiej, tak aby to narzędzie mogło w pełni spełnić swój cel i zapewnić wyższy poziom przejrzystości i odpowiedzialności w procesie decyzyjnym w UE, pozwalając obywatelom proponować zmiany na lepsze lub dodatkowe postanowienia w prawodawstwie UE;

3. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej[1] opublikowaną przez Komisję pod koniec 2009 r. jako pierwszy krok prowadzący do realizacji tego zamysłu;

4. zauważa, że do Parlamentu wpłynęły petycje o charakterze kampanii, pod którymi widniało ponad milion podpisów, i nalega, by uświadomić obywatelom różnicę między tym rodzajem petycji a inicjatywą obywatelską;

5. przypomina swoją rezolucję w sprawie inicjatywy obywatelskiej[2] opatrzoną opinią Komisji Petycji; zwraca się do Komisji o wprowadzenie zrozumiałych przepisów wykonawczych, które jasno określałyby rolę i zobowiązania instytucji zaangażowanych w proces weryfikacyjny i decyzyjny;

6. z zadowoleniem przyjmuje nadanie prawnie wiążącego charakteru Karcie praw podstawowych wraz z wejściem w życie Traktatu z Lizbony i podkreśla znaczenie karty dla objaśniania obywatelom praw podstawowych i zwiększania ich widoczności;

7. uważa, że zarówno Unia, jak i jej państwa członkowskie są zobowiązane zapewnić pełne poszanowanie praw podstawowych zawartych w karcie oraz wierzy, że karta pomoże w rozwijaniu pojęcia obywatelstwa Unii;

8. wyraża przekonanie, że podjęte zostaną wszelkie konieczne działania proceduralne, aby szybko określić instytucjonalne konsekwencje przystąpienia UE do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC); przyjmuje także do wiadomości deklarowany przez Komisję Petycji zamiar włączenia się w prace Parlamentu w tym obszarze;

9. ponawia swój wniosek o przeprowadzenie przez właściwe służby Parlamentu i Komisji pełnego przeglądu procedur odwoławczych dostępnych dla obywateli

---

[1] COM(2009)622 wersja ostateczna z 11.11.2009.

[2] Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 maja 2009 r. wzywająca Komisję do przedłożenia wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie realizacji inicjatywy obywatelskiej – P6_TA (2009)0389.

UE oraz podkreśla znaczenie kontynuowania negocjacji w sprawie zmienionego porozumienia ramowego między Parlamentem Europejskim a Komisją, tak aby w pełni uwzględnić szersze prawa obywateli UE, zwłaszcza europejską inicjatywę obywatelską;

10. z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez Komisję działania mające na celu uproszczenie obecnych usług pomocniczych dla obywateli, tak aby informować obywateli o przysługujących im w UE prawach oraz o dostępnych sposobach odwoływania się w przypadku naruszenia prawa, za pomocą zebrania różnych istotnych stron internetowych (np. SOLVIT albo ECC-Net) pod nagłówkiem Prawa obywateli UE na oficjalnej stronie UE;

11. zauważa, że Parlament wielokrotnie wzywał Komisję do opracowania jasnego przewodnika po różnych mechanizmach składania skarg dostępnych dla obywateli i jest zdania, że konieczne są dalsze działania, których ostatecznym celem byłoby przekształcenie sekcji Prawa obywateli UE w przyjazną dla użytkowników, zawierającą wszelkie konieczne informacje witrynę internetową; oczekuje początkowej oceny wdrażania planu działania na 2008 r.[3], której można się spodziewać w 2010 r.;

12. przywołuje swoją rezolucję w sprawie działań Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w 2008 r. i zachęca nowo wybranego rzecznika do kontynuowania prac w celu zwiększenia otwartości i odpowiedzialności administracji europejskiej oraz zagwarantowania możliwie jak najbardziej przejrzystego procesu decyzyjnego na poziomie najbliższym obywatelom;

13. ponownie deklaruje swój zamiar wspierania biura rzecznika w wysiłkach na rzecz podnoszenia świadomości obywateli na temat jego działań oraz wskazywania przypadków nieprawidłowych działań administracyjnych w instytucjach europejskich i przeciwdziałania im; wierzy, że urząd rzecznika jest cennym źródłem informacji w ogólnym procesie poprawy administracji europejskiej;

14. zauważa, że petycje otrzymane w 2009 r., z których prawie 40% uznano za niedopuszczalne, w dalszym ciągu skupiają się na obszarze środowiska naturalnego, praw podstawowych, wymiaru sprawiedliwości i rynku wewnętrznego; w odniesieniu do rozmieszczenia geograficznego najwięcej petycji dotyczy całości obszaru Unii, a następnie w kolejności Niemiec, Hiszpanii, Włoch i Rumunii, co ukazuje, że obywatele bacznie obserwują działania Unii i oczekują od niej reakcji;

15. uznaje działania składających petycje oraz prace Komisji Petycji za istotne dla ochrony środowiska w Unii; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę komisji obejmującą analizę zastosowania dyrektywy siedliskowej w oczekiwaniu na

[3] Plan działania dotyczący zintegrowanego podejścia do świadczenia obywatelom i przedsiębiorstwom usług pomocniczych w dziedzinie jednolitego rynku – dokument roboczy służb Komisji SEC (2008)1882.

Międzynarodowy Rok Różnorodności Biologicznej oraz uznaje ją za przydatne narzędzie oceny stosowanych dotychczas strategii UE w dziedzinie różnorodności biologicznej oraz planowania nowych strategii;

16. zauważa, że coraz więcej petycji ukazuje problemy, przed którymi stają obywatele korzystający z prawa do swobodnego przemieszczania się; takie petycje dotyczą nadmiernego czasu oczekiwania na wydanie przez przyjmujące państwo członkowskie pozwolenia na pobyt członkom rodzin z państw trzecich oraz na trudności związane z korzystaniem z prawa do głosowania i uznawalności kwalifikacji;

17. ponownie wzywa Komisję Europejską do przedłożenia praktycznych wniosków w sprawie rozszerzenia ochrony konsumentów w zakresie ochrony przed nieuczciwymi praktykami handlowymi na małe przedsiębiorstwa, zgodnie z tym, o co zwraca się w rezolucji w sprawie nieuczciwych przedsiębiorstw oferujących wpisy do katalogów i książek telefonicznych[4], jako że do Komisji Petycji wciąż wpływają petycje od poszkodowanych przez takie nieuczciwe przedsiębiorstwa;

18. uznaje kluczową rolę Komisji Europejskiej w pracach Komisji Petycji, która w dalszym ciągu opiera się na ekspertyzach tej pierwszej – oceniając petycje, identyfikując przypadki naruszenia prawodawstwa europejskiego i proponując środki odwoławcze, a także uznaje wysiłki czynione przez Komisję Europejską na rzecz skrócenia całkowitego czasu reakcji na wpływające do niej od Komisji Petycji wnioski w sprawie przeprowadzenia dochodzenia, tak aby sprawy zgłaszane przez obywateli mogły być rozwiązywane możliwie jak najszybciej;

19. zwraca się do Komisji Europejskiej o interweniowanie na początkowym etapie, gdy tylko w petycjach sygnalizuje się zagrożenie obszarów specjalnej ochrony, i przypominanie właściwym władzom o ich zobowiązaniach w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa obszarów objętych siecią Natura 2000 na mocy dyrektywy WE 92/43 (dyrektywa siedliskowa), a w razie konieczności podejmowanie środków zapobiegawczych, aby zapewnić zgodność z przepisami europejskimi;

20. z zadowoleniem przyjmuje wybór nowych komisarzy, a zwłaszcza komisarza ds. stosunków międzyinstytucjonalnych i administracji, i wyraża nadzieję, że będą oni współpracować z Komisją Petycji tak ściśle i skutecznie, jak to możliwe, oraz że uznają ją za jedną z najważniejszych jednostek umożliwiających kontakty obywateli z instytucjami europejskimi;

21. ubolewa, że Komisja Europejska w dalszym ciągu nie zastosowała się do wielokrotnych wniosków Komisji Petycji o regularne i oficjalne sprawozdania z rozwoju postępowań w sprawie naruszenia dotyczących nierozpatrzonych

[4] Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie nieuczciwych przedsiębiorstw oferujących wpisy do katalogów i książek telefonicznych, Dz. U. C 45E z dnia 23.2.2010, s. 17-22.

petycji; zauważa, że comiesięczne publikowanie przez Komisję Europejską decyzji w sprawie postępowania o naruszenie – zgodnie z art. 258 i 260 traktatu – jest godne uznania pod względem wprowadzania przejrzystości, jednak nie jest satysfakcjonującą odpowiedzią na wyżej wspomniane wnioski;

22. wierzy, że śledzenie postępowań w sprawie naruszenia przez komunikaty prasowe Komisji i dopasowywanie informacji do odpowiednich petycji byłoby niepotrzebnym obciążeniem dla Komisji Petycji pod względem czasu i zasobów, zwłaszcza w odniesieniu do „naruszeń horyzontalnych" oraz zwraca się do Komisji Europejskiej o informowanie Komisji Petycji o wszelkich istotnych procedurach w sprawie naruszenia;

23. ponownie opowiada się za tym, by postępowanie było w równym stopniu przejrzyste ze strony Komisji Europejskiej, niezależnie od tego, czy obywatele UE złożyli oficjalną skargę czy skierowali petycję do Parlamentu oraz ponownie wzywa Komisję do zapewnienia większej uznawalności procesu rozpatrywania petycji oraz do lepszego zaznaczania swojej roli w charakterze instytucji ujawniającej naruszenia prawodawstwa europejskiego, w wyniku czego uruchamia się postępowania w sprawie naruszenia;

24. przypomina, że w wielu wypadkach petycje zwracają uwagę na kwestie związane z transpozycją i wdrażaniem europejskiego prawodawstwa i przyznaje, że rozpoczęcie postępowania w sprawie naruszenia niekoniecznie zapewnia obywatelom natychmiastowe rozwiązanie ich problemów, zważywszy na średnią długość trwania takiego postępowania;

25. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji Europejskiej na rzecz wypracowywania alternatywnych sposobów upowszechniania skuteczniejszego wdrażania prawodawstwa europejskiego, a także pozytywne podejście niektórych państw członkowskich, które podejmują konieczne kroki, by zaradzić naruszeniom na początkowym etapie procesu wdrażania;

26. z zadowoleniem przyjmuje wzrost zaangażowania państw członkowskich w działalność Komisji Petycji i obecność ich przedstawicieli na jej posiedzeniach; wierzy, że taka współpraca powinna być zacieśniana, jako że na władzach krajowych spoczywa główna odpowiedzialność za wdrażanie prawodawstwa europejskiego po jego przetransponowaniu do swojego systemu prawnego;

27. podkreśla, że ściślejsza współpraca z państwami członkowskimi jest niezwykle ważna dla prac Komisji Petycji; wierzy, że jednym ze sposobów osiągnięcia tego może być wzmocnienie współpracy z parlamentami krajowymi, zwłaszcza w kontekście Traktatu z Lizbony;

28. namawia państwa członkowskie do gotowości do odegrania bardziej przejrzystej i aktywnej roli w procesie rozpatrywania petycji dotyczących stosowania i wdrażania przepisów europejskich;

29. jest zdania, że w świetle Traktatu z Lizbony Komisja Petycji PE obecnej kadencji powinna wypracować mocniejsze relacje robocze z podobnymi komisjami w parlamentach krajowych i regionalnych państw członkowskich, tak aby szerzyć wzajemne zrozumienie europejskich zagadnień poruszanych w petycjach i zapewnić jak najszybszą reakcję na problemy obywateli na właściwym szczeblu;

30. zwraca uwagę na konkluzje swojej rezolucji w sprawie wpływu nadmiernej urbanizacji Hiszpanii i zwraca się do hiszpańskich władz o dalsze przedstawianie ocen podejmowanych środków, tak jak czyniły to dotychczas;

31. zauważa, że coraz więcej składających petycje zwraca się do Parlamentu o pomoc w sprawach niewchodzących w zakres kompetencji UE, np. w kwestii obliczania świadczeń emerytalnych, wdrażania decyzji sądów krajowych czy bierności administracji krajowej; Komisja Petycji czyni co w jej mocy, by przekazywać takie skargi do właściwych władz krajowych;

32. jest zdania, że należy zachęcać do coraz powszechniejszego wykorzystywania Internetu, ponieważ ułatwia to komunikowanie się z obywatelami, należy jednak znaleźć sposób zapobiegania zalewowi petycji niedopuszczalnych; uważa, że jednym z możliwych rozwiązań jest zmiana procesu rejestracji skarg w systemie Parlamentu i zachęca właściwe służby, by zamiast do Komisji Petycji przekazywały przedmiotowe pisma do działu korespondencji z obywatelami;

33. podkreśla potrzebę dalszych prac nad poprawą przejrzystości zarządzania petycjami – wewnątrz instytucji poprzez ciągłe udoskonalanie systemu składania petycji online – co umożliwia posłom bezpośredni dostęp do dokumentacji petycji – i na zewnątrz poprzez stworzenie przyjaznego dla użytkowników, interaktywnego portalu, który umożliwiłby Parlamentowi skuteczniej docierać do obywateli i objaśniłby opinii publicznej procedury głosowania w Komisji Petycji i zakres jej obowiązków;

34. zachęca do utworzenia portalu, w ramach którego dostępny byłby wieloetapowy interaktywny model składania petycji, informujący obywateli o skutkach złożenia petycji do Parlamentu i o zakresie kompetencji tej instytucji; portal ten mógłby także zawierać linki wskazujące alternatywne drogi odwołania na szczeblu europejskim i krajowym; wzywa do jak najbardziej szczegółowego opisania obowiązków Unii w różnych obszarach, tak aby nie mylono kompetencji UE i kompetencji krajowych;

35. przyznaje, że realizacja takiej inicjatywy pociągnęłaby za sobą koszty, zwraca się jednak do właściwych służb administracyjnych o współpracę z Komisją Petycji w celu znalezienia najbardziej odpowiedniego rozwiązania, ponieważ proponowany portal miałby ogromne znaczenie nie tylko dla poprawy relacji między Parlamentem a obywatelami UE, ale także dla zmniejszenia liczby niedopuszczalnych petycji;

36. podkreśla, że dopóki nie znajdzie się zadowalającego rozwiązania kwestii zasobów, konieczne jest natychmiastowe ulepszenie istniejącej witryny internetowej;

37. z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie przez Parlament Europejski nowego Regulaminu i zmiany przepisów dotyczących zarządzania petycjami; zachęca przedstawicieli Sekretariatu i grup politycznych do prac na rzecz zmiany wytycznych dla posłów dotyczących przepisów i procedur wewnętrznych Komisji Petycji, jako że taki dokument nie tylko wspomógłby posłów w ich pracy, ale także zwiększył przejrzystość procesu rozpatrywania petycji;

38. ponownie wzywa właściwe działy administracyjne do podejmowania koniecznych środków w celu utworzenia elektronicznego rejestru, dzięki któremu obywatele mogliby podpisać się pod daną petycją lub wycofać poparcie dla niej zgodnie z art. 102;

39. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji i sprawozdania Komisji Petycji Radzie, Komisji, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich oraz rządom państw członkowskich i ich komisjom petycji, a także ich krajowym rzecznikom praw obywatelskich lub podobnym właściwym organom.

UZASADNIENIE

Wstęp

Na wstępie tego rocznego sprawozdania należy podkreślić, że rok 2009 nie był zwyczajnym rokiem, ale czasem wyjątkowym, na który przypadły wybory do Parlamentu Europejskiego i wejście w życie Traktatu z Lizbony. Wpływ tego drugiego wydarzenia naznaczy najprawdopodobniej prace Komisji Petycji dopiero w nadchodzących latach, natomiast to pierwsze wydarzenie już znaczącą wpłynęło na codzienną działalność Komisji Petycji.

W przeciwieństwie do pozostałych komisji parlamentarnych harmonogram działań Komisji Petycji nie jest skonstruowany wokół programu legislacyjnego Komisji, lecz zależy od obywateli, którzy korzystają z prawa składania petycji do Parlamentu Europejskiego. W 2009 r. nastąpiło przejście z szóstej do siódmej kadencji Parlamentu, a nowi posłowie musieli zapoznać się z ogółem prac Komisji Petycji. Mimo że znaczna liczba otrzymanych petycji została rozpatrzona przed końcem kadencji, wiele zagadnień przeniesiono na nowy okres urzędowania, w związku z czym posłowie musieli szybko się z nimi zaznajomić, by móc przyjmować nadchodzące nowe petycje. Należy zauważyć, że proces ten przebiegł całkiem sprawnie i że zarówno poprzedni, jak i nowy skład komisji dołożył wszelkich starań, by składający petycje jak najmniej ucierpieli z powodu okresu przejściowego. Jednak pewne punkty zwyczajowego planu prac komisji, np. wizyty rozpoznawcze, musiano przełożyć na 2010 r.

W tym kontekście sprawozdanie za rok 2009 ma na celu przedstawienie jak najbardziej wszechstronnego obrazu działania Komisji Petycji w minionym roku, a także ułatwić zrozumienie procesu rozpatrywania petycji w Parlamencie Europejskim, ewentualnych skutków tego procesu, jego osiągnięć i ograniczeń.

Statystyki dotyczące np. liczby petycji pochodzących z danego państwa lub dotyczących konkretnego zagadnienia, które komisja otrzymała, uznała za zamknięte lub rozpatrzyła, stanowią istotne narzędzie ilościowe pozwalające ocenić pracę Komisji Petycji. Dodatkowe zagadnienia, takie jak stosunki z innymi instytucjami europejskimi, krajowymi czy regionalnymi lub zmiany instytucjonalne o bezpośrednim wpływie na działalność Komisji Petycji uzupełniają ogólną analizę.

Ponadto sprawozdanie przedstawia postępy osiągnięte w zakresie wdrażania wydanych w przeszłości zaleceń mających na celu podniesienie jakości pracy komisji i zwraca uwagę na niektóre z największych wyzwań stojących przed komisją w związku z wejściem w życie Traktatu z Lizbony.

Składanie petycji do Parlamentu Europejskiego – jedno z praw podstawowych na mocy art. 227 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (wcześniej art. 194)

Wraz z wejściem w życie Traktatu z Lizbony ponownie potwierdzono, że prawo do składania petycji do Parlamentu Europejskiego stanowi jeden z podstawowych elementów charakteryzujących obywatelstwo europejskie. Art. 227 nowego traktatu (wcześniej art. 194) stanowi, że obywatele lub rezydenci Unii Europejskiej w charakterze osób fizycznych lub prawnych, indywidualnie lub wraz z innymi obywatelami lub osobami mają prawo kierować petycje do Parlamentu Europejskiego w dziedzinach wchodzących w zakres kompetencji Unii Europejskiej.

Sam sposób sformułowania tego artykułu pozwala dobrze zrozumieć, czym jest kierowanie petycji do Parlamentu Europejskiego – petycje są narzędziem umożliwiającym obywatelom wyrazić przed Parlamentem swoje zaniepokojenie w związku z wpływem różnych strategii politycznych UE i prawodawstwa UE na ich życie codzienne. Coroczne statystyki pokazują, że większość obywateli zwraca się do Parlamentu o pomoc w kwestiach związanych ze środowiskiem naturalnym, prawami podstawowymi, wymiarem sprawiedliwości, rynkiem wewnętrznym itp. Niektórzy pragną się wypowiedzieć, by zasugerować kierunek rozwoju europejskiej polityki. Wreszcie należy także zauważyć, że pewna liczba obywateli zwraca się do Parlamentu Europejskiego, by zakwestionować decyzje wydane przez władze krajowe. W większości z tych petycji skarga dotyczy rzekomego nieprawidłowego wdrażania prawodawstwa europejskiego, a w niektórych orzeczeń sądów krajowych lub też niewdrażania prawa na szczeblu administracyjnym, a Parlament Europejski nie zajmuje się takimi kwestiami, jako że wykraczają one poza zakres kompetencji Unii.

Statystyki mówią, że w 2009 r. Parlament Europejski otrzymał 1924 petycje, co nieznacznie przewyższa liczbę petycji z 2008 r. wynoszącą 1849. Można by powiedzieć, że tak niewielki wzrost wskazuje na pewną stagnację, po okresie, który charakteryzował się ciągłą tendencją zwyżkową w następstwie rozszerzeń UE w 2004 i 2007 r.

Około 46% otrzymanych w 2009 r. petycji uznano za dopuszczalne, a liczba ta nie odbiega zbytnio od zanotowanej w 2008 r. Z 688 dopuszczalnych petycji 655 przekazano Komisji Europejskiej celem uzyskania dalszych informacji. Warto podkreślić, że Komisja wystosowała ok. 300 komunikatów dotyczących petycji zarejestrowanych w 2009 r. Sytuacja w zakresie petycji uznanych za niedopuszczalne nie różni się znacząco od roku poprzedniego (812 w stosunku do 818). Fakt, że odsetek petycji uznanych za niedopuszczalne jest wciąż wysoki (nieco ponad połowa otrzymanych petycji), jasno pokazuje konieczność zintensyfikowania wysiłków na rzecz wdrażania przeszłych i obecnych zaleceń służących lepszemu informowaniu obywateli o kompetencjach UE.

Decyzja na temat petycji	**Liczba petycji**	**%**	**Liczba petycji**	**%**
	2009		**2008**	
dopuszczalne	688	45,9	708	46,4

niedopuszczalne	812	54,1	818	53,6
dopuszczalne i zamknięte	420	n/d	354	n/d
przekazane KE celem wydania opinii	655	n/d	729	n/d
przekazane innym organom celem wydania opinii	33	n/d	53	n/d
przekazane innym organom celem uzyskania informacji	207	n/d	207	n/d
niezarejestrowane	4	n/d	6	n/d

Należy także zauważyć, że ok. dwóch trzecich petycji w 2009 r., tj. 1232, zamknięto na wczesnym etapie procedury albo uznając je za niedopuszczalne albo zamykając procedurę pomimo dopuszczalności natychmiast po przekazaniu składającemu petycję informacji na dany temat lub po skierowaniu petycji do innej komisji PE, w której zakres kompetencji wchodzi dane zagadnienie. Jednak znów statystyki za rok 2008 i 2009 są porównywalne, co obrazują poniższe dane.

2009		
Przyjęta decyzja	**Liczba petycji**	**Odsetek**
dopuszczalne	1 062	56,3
niedopuszczalne	818	43,4
niezarejestrowane	6	0,3

2008		
Przyjęta decyzja	**Liczba petycji**	**Odsetek**
dopuszczalne	1 108	57,6
niedopuszczalne	812	42,2
niezarejestrowane	4	0,2

W tym kontekście należy przypomnieć, że posłowie wielokrotnie zwracali uwagę na tzw. niepetycje, zauważając, że rozpatrywanie ich jest zbyt czasochłonne. Chociaż nie istnieje definicja niepetycji, należy wprowadzić wyraźne rozróżnienie między tego rodzaju wnioskami a petycjami uznanymi za niedopuszczalne ze względu na fakt, że ich przedmiot wykracza poza zakres kompetencji UE. Zazwyczaj niepetycje można opisać jako krótkie osobiste oświadczenie lub komentarz na temat polityki UE lub kierunku, w którym powinna ona podążać.

Jeśli o to chodzi, Parlament Europejski na swojej stronie poświęconej petycjom jasno stwierdza, że Komisja Petycji nie zajmuje się prośbami o udzielenie informacji ani

ogólnymi komentarzami na temat polityki UE. Ponadto obywateli informuje się, że petycje zawierające obraźliwy język lub nieistotne pod względem treści nie będą rozpatrywane przez Komisję Petycji, ani nie udzieli się na nie odpowiedzi. Można zatem dojść do wniosku, że komisja powinna położyć większy nacisk na wyjaśnianie obywatelom istoty składania petycji do Parlamentu Europejskiego oraz na poprawę procesu rejestrowania petycji w Parlamencie Europejskim.

W porównaniu z 2008 r. zanotowano niewiele zmian w odniesieniu do państw, których dotyczyła największa liczba petycji: na pierwszym miejscu zatem plasuje się Unia Europejska jako całość, potem Niemcy, Hiszpania, Włochy i Rumunia (dwa ostatnie państwa zmieniły kolejność w porównaniu z 2008 r.). Zaskakujące jest to, że Malta plasuje się na dole tabeli, za Słowenią i Łotwą, ponieważ tylko dziewięć petycji dotyczyło tego państwa w porównaniu z 21 petycjami otrzymanymi w zeszłym roku.

2009		
Państwo	**Liczba petycji**	**%**
Unia Europejska	403	18,6
Niemcy	298	13,8
Hiszpania	279	12,9
Włochy	176	8,1
Rumunia	143	6,6
Polska	100	4,6
Pozostałe	764	35,3

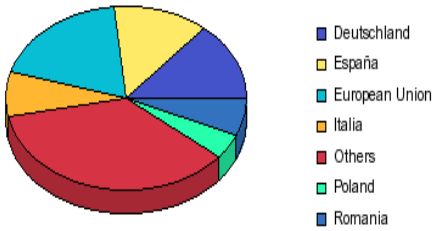

2008		
Państwo	**Liczba petycji**	**%**
Unia Europejska	330	15,9
Niemcy	265	12,8
Hiszpania	226	10,9
Rumunia	207	10,0
Włochy	184	8,9
Polska	105	5,1
Wielka Brytania	99	4,8
Grecja	97	4,7
Francja	86	4,1

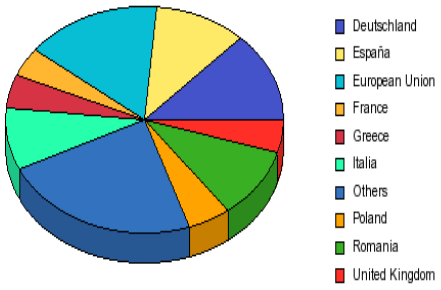

Jak już wspomniano, główną dziedziną, której dotyczą skargi składane przez obywateli jest środowisko naturalne, kolejnymi są prawa podstawowe, wymiar sprawiedliwości i rynek wewnętrzny, podczas gdy liczba petycji związanych z odzyskiwaniem własności zmniejszyła się w 2008 r.

2009		
Tematy	**Liczba petycji**	**Odsetek**
Środowisko	228	9,7
Prawa podstawowe	164	7,0
Wymiar sprawiedliwości	159	6,8
Rynek wewnętrzny	142	6,0
Własność i zwrot własności	133	5,6
Zatrudnienie	105	4,5
Zdrowie	104	4,4
Transport	101	4,3
Sprawy socjalne	93	4,0
Edukacja i kultura	82	3,5
Pozostałe	1 043	44,3

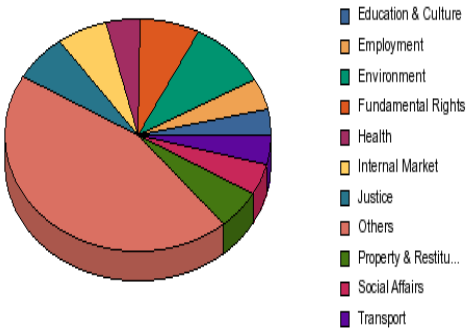

2008		
Tematy	**Liczba petycji**	**Odsetek**
Środowisko	311	12,8
Prawa podstawowe	208	8,6
Własność i zwrot własności	149	6,1
Wymiar sprawiedliwości	147	6,1
Rynek wewnętrzny	130	5,4
Sprawy socjalne	118	4,9
Transport	117	4,8
Zdrowie	116	4,8
Edukacja i kultura	105	4,3
Zatrudnienie	89	3,7
Pozostałe	938	38,6

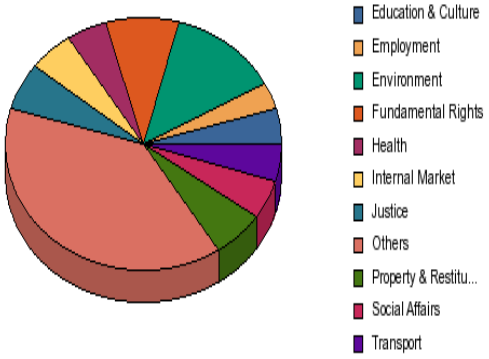

To, że środowisko naturalne stanowi nieustanny przedmiot zaniepokojenia obywateli europejskich, nie jest zaskakujące. Europejskie prawodawstwo w tej dziedzinie skonstruowane jest w oparciu o zasadę pomocniczości, a granica między kompetencjami krajowymi a kompetencjami UE jest nie zawsze wyraźna dla obywateli, którzy zwracają się o pomoc do Parlamentu Europejskiego w przypadku, gdy ich zdaniem władze regionalne lub krajowe nie reagują odpowiednio. W tym kontekście Komisja Petycji przyjęła z zadowoleniem komunikat Komisji Europejskiej w sprawie wdrażania wspólnotowego prawa ochrony środowiska (COM(2008)0773) jako pierwszy krok w stronę lepszej kontroli nad wdrażaniem prawa w tej dziedzinie[5].

W odniesieniu do praw podstawowych należy rozróżnić z jednej strony między petycjami, w których zgłasza się pomyłki sądowe, brak poszanowania dla orzeczeń sądów krajowych lub naruszenia prawa do sprawiedliwości i sprawiedliwego procesu na szczeblu krajowym, a z drugiej strony petycjami o ochronę praw gwarantowanych przez prawodawstwo europejskie i wymiar sprawiedliwości na rynku wewnętrznym.

Dlatego też w 2009 r. komisja poparła dokument roboczy przygotowany przez Dianę Wallis w sprawie komunikatu Komisji Europejskiej dotyczącego obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie dla obywateli, czyli tzw. programu

[5] Opinia Komisji Petycji w sprawie monitorowania wdrażania prawa wspólnotowego (2007) (2008/2337(INI) – Sprawozdawczyni Diana Wallis (31 marca 2009 r.)

sztokholmskiego. Podkreśla się w nim szereg trudnych kwestii opisanych przez autorów petycji, m.in. trudności napotkane przez członków rodzin z państw trzecich w otrzymaniu pozwolenia na pobyt w kraju pobytu (zwłaszcza w Wielkiej Brytanii), różnice w interpretowaniu dyrektywy 2004/38 w odniesieniu do kryteriów kwalifikujących do uzyskania pozwolenia na pobyt stały, problemy napotykane przez autorów petycji w korzystaniu z prawa do głosowania lub uznawalności ich kwalifikacji. Komisja Petycji kilkakrotnie poleciła autorom petycji skorzystanie z nieoficjalnego mechanizmu SOLVIT, który może pomóc znaleźć skuteczne rozwiązanie w krótkim czasie. Należy podkreślić, że ograniczenia związane z ochroną danych uniemożliwiają Komisji Petycji przekazywanie petycji bezpośrednio do SOLVIT-u i że może ona jedynie doradzać autorom petycji w tej kwestii. To składający petycję decyduje, czy chce skorzystać z proponowanej drogi i czy poinformuje Komisję Petycji o wyniku swojej ewentualnej współpracy z SOLVIT-em.

Można też zauważyć drobne zmiany w wykazie języków, w jakich najczęściej wpływają petycje. W 2009 r. wciąż najpopularniejszymi wśród autorów petycji językami są niemiecki i angielski, język włoski ustąpił miejsca hiszpańskiemu, zaś petycje po słoweńsku, maltańsku i estońsku występowały najrzadziej.

2009		
Język	**Liczba petycji**	**Odsetek**
niemiecki	548	28,5
angielski	343	17,8
hiszpański	237	12,3
włoski	203	10,6
polski	116	6,0
rumuński	110	5,7
francuski	107	5,6
pozostałe	260	13.5

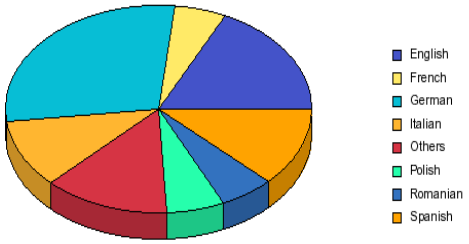

2008		
Język	**Liczba petycji**	**Odsetek**
niemiecki	437	23,2
angielski	395	20,9
włoski	222	11,8
hiszpański	193	10,2
rumuński	155	8,2
francuski	131	6,9
polski	101	5,4
grecki	87	4,6
pozostałe	165	8,7

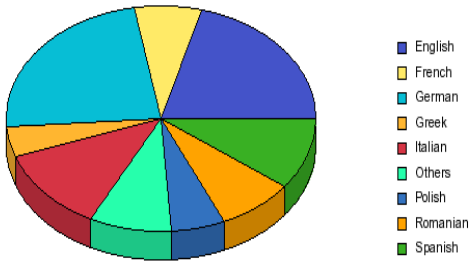

Najbardziej aktywni jako autorzy petycji są Niemcy, później Hiszpanie i Włosi (w zestawieniu według narodowości Hiszpanie wyprzedzili Włochów w porównaniu z 2008 r.). Obywatele Rumunii, Polski i Wielkiej Brytanii zajmują kolejne miejsca. Jako jedni z ostatnich plasują się obywatele Czech, Estonii i Luksemburga, którzy łącznie złożyli w 2009 r. jedenaście petycji.

2009		
Obywatelstwo głównego składającego petycję	**Liczba petycji**	**Odsetek**
niemieckie	496	25,8
hiszpańskie	237	12,3
włoskie	219	11,4
rumuńskie	150	7,8
polskie	131	6,8
brytyjskie	121	6,3
francuskie	79	4,1
greckie	78	4,1
pozostałe	414	21,5

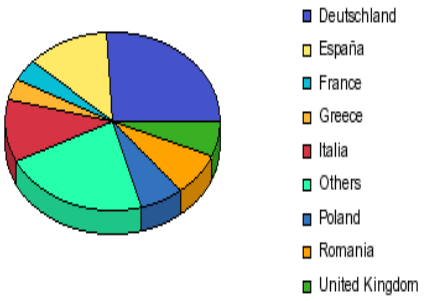

2008		
Obywatelstwo głównego składającego petycję	**Liczba petycji**	**Odsetek**
niemieckie	412	21,8
włoskie	245	12,9
hiszpańskie	197	10,4
rumuńskie	189	10,0
brytyjskie	144	7,6
polskie	112	5,9
greckie	102	5,4
francuskie	91	4,8
pozostałe	400	21,1

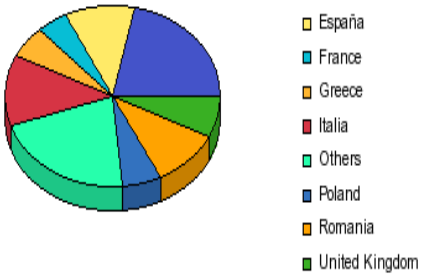

Odnośnie do formatu petycji potwierdza się, że autorzy petycji chętniej niż tradycyjną pocztą składają je za pomocą Internetu (62,6% petycji otrzymanych w 2009 r. wysłano e-mailem w porównaniu z 59,2% w 2008 r.).

2009		
petycji petycji	**Liczba petycji**	**%**
e-mail	1 204	62,6
pismo	720	37,4

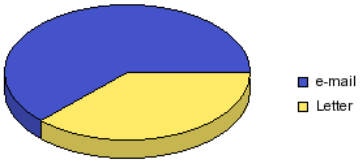

2008		
petycji petycji	**Liczba petycji**	**%**
e-mail	1 117	59,2
pismo	769	40,8

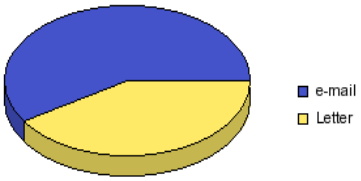

Statystyki są użytecznym narzędziem pozwalającym Komisji Petycji ocenić swą roczną działalność, należy jednak umieć należycie je interpretować, wiedząc, że szereg czynników ma wpływ na wynik końcowy, tzn. petycje mogą dotyczyć co najmniej jednego obszaru i co najmniej jednego państwa; mogą być składane przez poszczególnych obywateli lub stowarzyszenia, a w niektórych przypadkach w wyniku kampanii być opatrzone wieloma podpisami; ponadto autorzy petycji mogą składać je albo w języku ojczystym albo w którymkolwiek z języków oficjalnych Unii Europejskiej.

Niemniej jednak statystyki dowodzą, że konkluzje poprzednich sprawozdań rocznych są wciąż zasadne. Jak już wcześniej wspomniano większość petycji, które uznano za niedopuszczalne pokazuje, że nadal nie ma jasnego rozróżnienia między kompetencjami europejskimi a krajowymi czy między instytucjami UE a Radą Europy, a w szczególności Trybunałem Praw Człowieka. Poprzednie wnioski o intensyfikację wysiłków na rzecz lepszego informowania obywateli o istocie procesu rozpatrywania petycji oraz o ewentualnych konsekwencjach złożenia petycji do Parlamentu są zatem wciąż aktualne.

Jednym z możliwych rozwiązań jest ulepszenie strony internetowej poświęconej petycjom w ramach witryny Parlamentu Europejskiego, tak aby obywatele składający petycje online dysponowali koniecznymi informacjami na temat kompetencji Parlamentu, oceny petycji, prac Komisji Petycji oraz możliwości przyspieszenia procesu odwołania poprzez kontakt z innymi sieciami na szczeblu UE lub na poziomie krajowym (SOLVIT, Sieć Europejskich Centrów Konsumenckich, Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, krajowi rzecznicy praw obywatelskich lub krajowe komisje parlamentarne ds. petycji).

W poprzednich sprawozdaniach zwracano się o jasne oznakowanie poszczególnych mechanizmów składania skarg dostępnych dla obywateli na szczeblu UE poprzez utworzenie kompleksowego punktu kontaktowego, który mógłby doradzać obywatelom chcącym się odwołać w przypadku domniemanego naruszenia swoich praw. Jest to wciąż istotny cel, do którego należy dążyć. Inicjatywa Komisji Europejskiej, w wyniku której zebrano formalne i nieformalne mechanizmy odwoławcze na stronie *Prawa obywateli UE w* witrynie europa.eu stanowi ważny krok naprzód. Należy jednak wprowadzić wyraźniejsze rozróżnienie między mechanizmami formalnymi (skargi składane do KE, petycje do PE, skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich) a mechanizmami nieformalnymi (SOLVIT, ECC-Net itp.). Bardziej interaktywna strona internetowa pomogłaby obywatelom uzyskać potrzebne informacje przed podjęciem decyzji o zwróceniu się do danej instytucji lub wykorzystaniu danego mechanizmu.

Stosunki z Komisją Europejską

Komisja Europejska jest nadal naturalnym partnerem Komisji Petycji w procesie rozpatrywania petycji, a posłowie, badając kwestie poruszone w petycjach, wciąż opierają się na wiedzy specjalistycznej służb KE. Wraz z poprawą relacji roboczych między obydwoma organami Komisja Petycji wciąż nalega, by Komisja Europejska starała się skrócić czas odpowiedzi na wnioski w sprawie badania zagadnień będących przedmiotem petycji. Obie strony powinny zająć się jednym konkretnym aspektem, a mianowicie sposobem powiadamiania przez Komisję Europejską Komisji Petycji o rozwoju postępowań w sprawie naruszenia bezpośrednio powiązanych z petycjami.

Komisja Europejska zwraca uwagę, że jej decyzje w sprawie naruszeń są publikowane co miesiąc, należy jednak zauważyć, że publikacja obejmuje jedynie etap począwszy od wydania uzasadnionej opinii, oprócz przypadków niestosowania się do orzeczeń trybunału, w odniesieniu do których wolno publikować dane począwszy od wezwania do usunięcia uchybienia, chyba że Komisja Europejska postanowi inaczej. Zważywszy na liczbę przypadków i fakt, że trudno przewidzieć tempo rozpatrywania poszczególnych spraw oraz że nie istnieje wyszukiwarka umożliwiająca odnalezienie konkretnego naruszenia, comiesięczne monitorowanie tej bazy danych wiązałoby się z niepotrzebnym marnotrawieniem zasobów ludzkich i czasu. Należy zatem podjąć dodatkowe działania, tak aby Komisja Europejska automatycznie informowała Komisję Petycji o rozwoju procedur w sprawie naruszenia istotnych z punktu widzenia petycji.

Stosunki z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich – przesłuchania kandydatów na to stanowisko

Jednym z głównych założeń Komisji Petycji na rok 2009 było zorganizowanie przesłuchań kandydatów na stanowisko Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich. Posłowie, z których wielu po raz pierwszy zasiadało w Komisji Petycji, a nawet w Parlamencie, skutecznie poradzili sobie z tym zadaniem.

Warto zauważyć, że pierwsze sprawozdanie przyjęte przez nową Komisję Petycji dotyczyło działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich[1] w 2008 r. W sprawozdaniu podkreśla się rolę Rzecznika Praw Obywatelskich w ochronie interesów obywateli UE skonfrontowanych z instytucjami i organami Unii Europejskiej, która rozwijała się przez 14 lat od czasu utworzenia tego urzędu, zwłaszcza ze względu na niezależność tego urzędu i demokratycznej kontroli przejrzystości działalności Rzecznika ze strony Parlamentu Europejskiego.

Posłowie wyrazili swoje zdecydowane przekonanie, że rola Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich polega na zwiększeniu otwartości i odpowiedzialności w procesie decyzyjnym i administracji w Unii Europejskiej, a tym samym stanowi istotny wkład w tworzenie Unii, w której „decyzje podejmowane są z możliwie najwyższym poszanowaniem zasady otwartości i jak najbliżej obywateli”[2]. Wezwali Rzecznika Praw Obywatelskich do kontynuowania wysiłków na rzecz propagowania wiedzy na temat swojej pracy oraz skutecznego promowania swoich działań.

Wnioski

Rok 2009 był rokiem zmian, a w 2010 r. Komisję Petycji czekają kolejne wyzwania. Komisja Europejska ma przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie projekt rozporządzenia w sprawie inicjatywy obywatelskiej, a Komisja Petycji przedstawi swoją opinię do sprawozdania Komisji Spraw Konstytucyjnych. Ponadto wraz z wejściem w życie Traktatu z Lizbony Karta praw podstawowych stała się prawnie wiążąca. Obecnie trudno jest przewidzieć, jaki wpływ będzie to miało na działalność Komisji Petycji, jednak prawa

[1] Raport dotyczący rocznego sprawozdania w sprawie działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w 2008 r. (2009/2088(INI)) autorstwa Chrysouli Paliadeli (A7/0020/2009).
[2] Tytuł I, art. 1 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C115 z dnia 9 maja 2008, s .0016).

podstawowe stanowią jeden z tematów, do których autorzy petycji nieustannie się odwołują. W niedalekiej przyszłości powstanie prawdopodobnie konieczność szerszego wyjaśnienia zastosowania karty.

ZAŁĄCZNIKI:

Państwo, którego dotyczy petycja	2009			2008		
	Liczba petycji	dopuszczalne	niedopuszczalne	Liczba petycji	dopuszczalne	niedopuszczalne
Unia Europejska	**403**	**341**	**61**	**330**	286	43
Państwo UE	**1,630**			**1,647**		
niemieckie	298	144	152	265	127	137
hiszpańskie	279	196	83	226	151	74
włoskie	176	110	66	184	97	86
rumuńskie	143	46	97	207	70	136
polskie	100	27	72	105	26	79
brytyjskie	83	60	23	99	64	35
greckie	74	37	37	97	40	57
francuskie	73	43	30	86	56	29
bułgarskie	56	24	32	65	37	28
irlandzkie	37	18	19	58	37	21
portugalskie	37	21	16	24	10	14
holenderskie	35	24	11	24	19	4
austriackie	34	24	9	20	13	7
belgijskie	30	21	9	32	21	10
węgierskie	25	19	6	18	9	9
fińskie	20	7	13	36	9	27
słowackie	19	5	14	9	3	6
szwedzkie	17	7	10	12	6	6
duńskie	14	7	7	6	1	5
litewskie	14	7	7	7	2	5
cypryjskie	13	8	5	9	3	6
czeskie	13	8	5	15	9	6
słoweńskie	12	2	10	7	2	5
Łotwa	11	4	7	7	3	4
maltańskie	9	6	3	21	16	5
estońskie	4	1	3	2	2	0

luksemburskie	4	3	1	6	4	2

Język petycji	**Liczba petycji**	
	2009	**2008**
niemiecki	548	437
angielski	343	395
hiszpański	237	193
włoski	203	222
polski	116	101
rumuński	110	155
francuski	107	131
grecki	61	87
niderlandzki	46	33
bułgarski	37	31
portugalski	27	26
fiński	19	35
węgierski	16	15
słowacki	11	5
duński	9	4
szwedzki	8	6
łotewski	7	2
litewski	7	2
czeski	4	3
słoweński	4	2
maltański	2	0
estoński	1	1
języki mieszane	1	0
nieokreślony	0	0
razem	1,924	1,886

Obywatelstwo głównego autora petycji	Liczba petycji	
	2009	2008
Państwo UE	**1,879**	**1,845**
niemieckie	496	412
hiszpańskie	237	197
włoskie	219	245
rumuńskie	150	189
polskie	131	112
brytyjskie	121	144
francuskie	79	91
greckie	78	102
bułgarskie	54	60
holenderskie	44	33
austriackie	38	21
portugalskie	32	25
irlandzkie	31	59
belgijskie	27	31
fińskie	26	40
węgierskie	17	20
słowackie	14	8
duńskie	13	5
szwedzkie	13	10
Łotwa	11	5
maltańskie	11	16
słoweńskie	10	5
cypryjskie	8	1
litewskie	8	5
czeskie	6	6
estońskie	3	1
luksemburskie	2	2

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	1.6.2010
Wynik głosowania końcowego	+: 20 –: 0 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Margrete Auken, Elena Băsescu, Victor Boştinaru, Simon Busuttil, Michael Cashman, Bairbre de Brún, Pascale Gruny, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Erminia Mazzoni, Willy Meyer, Mariya Nedelcheva, Nikolaos Salavrakos, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Pablo Arias Echeverría, Kinga Göncz, Marian Harkin, Axel Voss
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Enrique Guerrero Salom, Andres Perello Rodriguez